

کمیسیون ایالات متحده آمریکا در امور آزادی مذهبی بین المللی (یو اس سی آی آر اف) یک نهاد جداگانه و مجزا از وزارت امور خارجه این کشور است. این نهاد توسط کنگره ایالات متحده ایجاد گردیده و بخش مستقل مشورت دهی است که مورد حمایت هر دو حزب در دولت ایالات متحده آمریکا می باشد و وظیفه اش نظارت در امور آزادی مذهبی در سراسر جهان است که سیاست های پیشنهادی را به رئیس جمهور، وزیر امور خارجه، و کنگره عرضه می دارد. کمیسیون ایالات متحده آمریکا روی آزادی مذهبی بین المللی این پیشنهادات را روی حکم تنذیری ما و ضوابطی که در اعلامیه جهانی حقوق بشر و سایر اسناد بین المللی است، پایه ریزی میکند. گزارش سالانه 2016 شرح سر انجام کار یک ساله توسط اعضای هیئت و ماموران مسلکی است که بد رفتاری ها و خشونت ها را در منطقه مستند میکند و سیاست های مستقل پیشنهادی را به دولت ایالات متحده آمریکا ارائه میدهد. گزارش سالانه 2016 دوره 2015 را تحت پوشش قرار میدهد که شروع آن فیروزی 1، 2015 و ختم آن فیروزی 29، 2016 است. هرچند، در بعضی موارد این گزارش رویداد های مهم و قابل توجهی را همچنان یاد آوری میکند که بعد از دوره یاد شده رخ داده اند.

افغانستان

یافته های مهم و کلیدی: ثبات و امنیت سراسری افغانستان در طول سال گذشته به دلایل ظهور دوباره طالبان افغانی و فعالیت های روز افزون سایر گروه های تند رو، بشمول دولت اسلامی عراق و شام (داعش) و القاعده، به طور چشمگیر بدتر شده است. ایدئولوژی خشونت آمیز و حملات این گروه ها همه افغان ها را می هراساند، و خصوصاً مسلمانان شیعه مذهب، هندو ها، اقلیت سبک ها و همچنان جمعیت قلیل مسیحیان، و بهائیان افغان همانطور آسیب پذیر اند. حملات تندروان در سال 2015 بالای مسلمانان شیعه مذهب افزایش یافت. با وجود کوشش ها، حمایت، و پشتیبانی جامعه بین المللی از افغانستان، دولت افغانستان قادر نیست شهروندان را در مقابل حملات محافظت نماید. بر علاوه، قانون اساسی افغانستان و سایر قوانین در این کشور معیار های بین المللی را در امور آزادی مذهبی و یا عقیده نقض میکند. بنا بر همین نگرانی ها، (یو اس سی آی آر اف) افغانستان را در سال 2016 در ردیف نظارت دوم خود (Tier 2) قرار داده است، در جایی که از سال 2006 به اینسو قرار داشته است.

تاریخچه: جمعیت افغانستان در حدود 32.5 میلیون نفر می رسد. به طور تخمینی 84 الی 89 درصد نفوس افغانستان را مسلمانان سنی مذهب و 10 الی 15 درصد را مسلمانان شیعه مذهب تشکیل میدهند. یک درصد دیگر هم پیروان مذاهب دیگر اند که می توان از جمله از جمعیت کوچک سبک ها، هندو ها، مسیحیان، و سایر ادیان یاد آور شد. گرچه نفوس کشور از لحاظ مذهبی همگن است، اما از لحاظ قومیت متنوع است. نظر به آماري که دولت ایالات متحده آمریکا در دست دارد، جمعیت پشتون ها به 42 درصد می رسد، تاجیک ها 27 درصد، هزاره ها 9 درصد، ازبیک ها 9 درصد و ترکمن ها 3 درصد، بلوچ ها 2 درصد، و 8 درصد دیگر هم گروه های قومی دیگر می باشند.

حکومت وحدت ملی، که در ماه سپتمبر 2014 ایجاد گردید و در رأس آن رئیس جمهور اشرف غنی و رئیس اجراییه عبدالله عبدالله است، قادر نبوده است تا با گروه های تندرو به طور مناسب مبارزه کند. این گروه های تندرو همچنان دولت افغانستان، اردوی افغانستان، افراد ملکی، و نیرو های امریکایی و ناتو را هدف قرار میدهند. با وجود حمایت نیرو های بین المللی، طالبان قدرت و نفوذ شان را در افغانستان گسترش داده اند. از ماه جنوری 2015، طالبان تقریباً 30 درصد کشور را در کنترل شان داشته که این مساحت از سال 2001 به اینسو نسبت به همه سال های دیگر بیشتر بوده است. نظر به گفته دفتر (او سی ایچ ا) اداره سازمان ملل متحد در هماهنگی امور بشردوستانه، حملات طالبان بین ماه های اگست و اکتوبر سال 2015 نسبت به سال 2014 در حدود 19 درصد افزایش داشته است. کوشش ها و مبارزات دولت افغانستان علیه طالبان به طور چشمگیر بنابر کشمکش های داخلی، نیرو های پولیس، اردو، و استخبارات از هم گسیخته، فساد، و اقتصاد ضعیف ناکام و ناکارا بوده است.

در این شرایط، افغان ها از هر گروه مذهبی و قومی از خانه و کشور در حال فرار اند. دفتر (او سی ایچ ا) گزارش داده است که بین ماه جنوری و نومبر سال 2015 اضافه تر از 300000 تن از افغان ها به زور از خانه ها و مناطق شان بیجا شده اند، که این آمار 160 فیصد بیشتر از دوره گذشته سال 2014 بوده است. در مجموع، حدود یک میلیون افغان در داخل

کشور بیجا شده اند و 2.6 میلیون دیگر هم در منطقه و فراتر در دیار مهاجرت به سر میبرند. طبق آمار اتحادیه اروپا، تقریباً 150000 افغان که اکثر آنها را مسلمانان شیعه مذهب و از قوم هزاره تشکیل میدهد، در سال 2015 خواهان پناهندگی در اروپا شده اند. افغانها همچنان کشور شان را به مقصد سایر کشور ها از جمله آسیای جنوبی و استرالیا ترک میکنند.

شرایط آزادی مذهب و اعتقادات در جریان سال های 2015-2016

مسائل قانون اساسی و قوانین: قانون اساسی افغانستان در محفوظ نگهداشتن حقوق افراد در امور آزادی مذهب و یا عقیده، قسمی که در قانون بین المللی حقوق بشر تضمین شده است، ناکام بوده است. تنها غیر مسلمانان میتوانند "آزادانه رسوم مذهبی خود را در چوکات قانون تجلیل کنند." برای مسلمانان هیچ نوع قانونی برای حفظ آزادی مذهب و عقیده وجود ندارد. در متن قانون اساسی افغانستان آمده است که اسلام دین رسمی کشور است و هیچ گونه قوانین در افغانستان نمی تواند خلاف اعتقادات اسلامی باشد. این عبارت در حکومت افغانستان و بین روحانیون چنان تعبیر شده است که آزادی بیان و مذهب را محدود کرده است. قانون جزا به محاکم اجازه می دهد تا به آن عده از قوانینی که در قانون اساسی و قانون جزا به صورت واضح گنجانیده نشده اند، مانند ترک مذهب و عقیده و تغییر مذهب و عقیده، به شریعت تمکین نمایند که نشان داده است متهمین بنابر چنین اتهامات به مرگ محکوم می گردند. رهبران مذهبی و سیستم قضایی که دولت آن ها را حمایت می کند، صلاحیت داده شده اند تا به طور خود سرانه اصول و میانی اسلام و شریعت را تعبیر نمایند و آنها را بالای شهروندان تحمیل نمایند که در بعضی موارد به تعبیرات اجحاف آمیز و سوء استفاده آمیز از مذهب منجر می گردد. قانون رسانه ها در سال 2004 نوشتن متونی، که غیر اسلامی پنداشته میشوند، را ممنوع اعلان کرد و این کار باعث شد تا ژورنالیستان و دیگران بازداشت و زندانی شوند.

شرایط برای غیر مسلمانان: هندو ها و سیک ها با تبعیض و آزار و اذیت و در بعضی موارد با خشونت مواجه اند با وجودیکه اجازه دارند در اماکن عمومی مذهبی شان به عبادت بپردازند و با وجود اینکه رئیس جمهور نماینده های این اقلیت ها را در پارلمان افغانستان مقرر نموده است. ده ها سال جنگ و تبعیض رسمی و اجتماعی تعداد این اقلیت های مذهبی را به طور چشمگیر کم رنگ ساخته است. در ماه جنوری 2015، شورای اجتماعی غیر دولتی سیک ها و هندو ها گزارش داده اند که تعداد خانواده های سیک در افغانستان کمتر از 1000 خانواده بوده است و هندو ها همه کشور را ترک نموده بودند. در مقایسه با 40 سال قبل در حدود 50000 خانواده های سیک و هندو در افغانستان ساکن بودند. تنها یک گوردواره مذهبی سیک در کابل فعالیت دارد.

نفوس بسیار اندک مسیحیان نمیتوانند برملا به عبادت بپردازند چون از حملات طالبان و سایر تندروان هراس دارند. در ماه جون سال 2014، کشیش الکسیس پریم کومار که راهب بسوعی و کارمند امور مهاجرین بود، اختتاف گردید ولی طالبان او را در ماه فبروری سال 2015 رها نمودند. یگانه کلیسای شناخته شده در کشور در سفارت ایتالیا فعالیت دارد. در جریان تهیه این گزارش سالانه هیچ رویدادی از بازداشت افغان های مسیحی گزارش نشده است، اما تعداد زیادی از این افراد نظر به گزارشات به هند پناه برده اند. جمعیت قلیل بهاییان افغان همچنان در خفا به سر می برند. در ماه می 2007 ریاست عمومی فتوا و شریعت افغانستان فقه بهاییان را مرتد و کفرآمیز خواند.

خشونت در امور اتهامات کفرگویی: در ماه مارچ 2015، تعدادی از بز هکاران فرخنده مالکزاده را به قتل رسانیدند. وی زن جوان مسلمانی بود که توسط یک روحانی مذهبی به طور اشتباه متهم به سوختاندن قرآن شده بود. کلیپ ویدیویی حادثه که سرخط اخبار جهان شد، نشان داد که بعضی از افسران پولیس به حمایت از آن خانم شتافتند. اما بعضی افراد ایستاده و نظاره گر بودند در حالیکه بز هکاران فرخنده را لت و کوب و لگدمال میکردند، موتر را از سرش تیر میکردند، و او را با آتش میکشیدند. چندین تن از رهبران مذهبی و ماموران حکومتی قتل این خانم را ستایش کردند و او را مرتد و عملش را کفرآمیز خطاب کردند. اما دو روز بعد از قتل فرخنده و تظاهرات مردمی که خواهان عدالت برای وی شده بودند، وزارت حج و اوقاف اعلان نمود که این خانم بی گناه بوده است. در ماه می 2015 تقریباً 50 تن بشمول 19 تن از افسران پولیس در محکمه فراخوانده شده بودند. از جمله افراد ملکی، 4 تن به مرگ محکوم شدند و 8 تن متهم دیگر هر یک برای 16 سال به زندان روانه شدند و 18 تن دیگر آنان بیگناه ثابت شدند. از جمله افسران پولیس، 11 تن آنان هر کدام برای یک سال زندانی و 8 تن دیگر آنها برائت یافتند. در ماه جولای سال 2015، محکمه استیناف حکم اعدام چهار تن را برهم زد و در عوض هر یک آنها را برای 20 سال زندان و یک تن دیگر آنها که زیر سن 18 سال بود، برای 10 سال زندان محکوم نمود.

سیاست ایالات متحده و آمریکا:

در آسیای جنوبی افغانستان برای بیش از یک دهه در مرکز توجه ایالات متحده آمریکا قرار گرفته است. دولت ایالات متحده آمریکا کوشش نموده است تا افغانستان را به یک کشور با ثبات تبدیل نموده و با تندروان بجنگد. دولت ایالات متحده آمریکا میانجی حل معضله انتخابات شدیداً رقابتی ریاست جمهوری سال 2014 بود که منجر به ایجاد دولت فعلی شده است.

در سال 2015 انتقال قدرت از نیروهای آمریکایی و بین المللی به نیروهای افغان و تغییر اهداف نیروهای آمریکایی و بین المللی از عملیات نظامی به هدف تعلیم و تربیه نیروهای افغان به وقوع پیوست. در ضمن، نیروهای آمریکایی هنوز هم اجازه دارند تا به عملیات نظامی شان ادامه بدهند. رئیس جمهور باراک اوباما اعلان نموده بود که تا آخر سال 2015 نیروهای آمریکایی را به 5000 عساکر کاهش بدهد اما در ماه اکتوبر سال 2015 به دلیل درخواست رئیس جمهور غنی و ظهور دوباره طالبان، این طرح کاهش نیروها عملی نشد. تا آخر تهیه این گزارش، در حدود 10000 نیروهای آمریکایی در افغانستان موجود اند که حد اقل تا سال 2016 در افغانستان مستقر خواهند ماند.

گروه هماهنگی چهارجانبه (ایالات متحده آمریکا، پاکستان، چین، و افغانستان) فعالیت مینمایند تا یک چارچوکات جدید برای گفتگوهای صلح میان دولت افغانستان و طالبان ایجاد نمایند. یک ملاقات بین طرفین در ماه جولای 2015 اتفاق افتاد ولی این کوششها به دلیل پخش خبر مرگ رهبر طالبان ملا محمد عمر در سال 2013 به ناکامی انجامید و منجر به آن شد تا طالبان بین خود درگیر شوند. در ماه جنوری و فبروری سال 2016، سفیر و نماینده خاص ایالات متحده ریچارد اولسن در امور افغانستان و پاکستان در ملاقات با پاکستان، چین و دولت افغانستان از آمریکا نمایندگی کرد. دیگر مقامات دولتی ایالات متحده آمریکا هم در جریان تهیه این گزارش از افغانستان بازدید نموده اند، که میتوان از تام ملینوسکی، معاون وزیر خارجه در امور دموکراسی، حقوق بشر، و کار یاد آور شد که در ماه اپریل 2015 به افغانستان سفر داشت. در ماه مارچ 2015 رئیس جمهور غنی و رئیس جرایبه عبدالله از ایالات متحده آمریکا دیدار نمودند. غنی، زمانیکه در آمریکا به سر میبرد، با وزیر خارجه جان کری ملاقات نمود و همچنان در کنگره ایالات متحده آمریکا سخنرانی کرد.

بعید است تا وابستگی افغانستان به کمکهای بین المللی در آینده نزدیک تغییر کند. از مجرای چارچوکات پاسخگویی مشترک توکیو، ایالات متحده آمریکا و سایر داورهای بین المللی متعهد اند تا سالانه 16 میلیارد دالر به افغانستان تا آخر سال 2015 کمک نمایند و به همان پیمانها کمکهای شان را تا آخر سال 2017 ادامه بدهند. طبق یک گزارش بازرسی عمومی سازمان ملل متحد در امور بازسازی افغانستان، تا آخر سال 2015، ایالات متحده تقریباً 113.09 میلیارد دالر را از سال مالی 2002 به این سو برای کمک رسانی و بازسازی افغانستان اختصاص داده است. این ارقام شامل 68.44 میلیارد دالر برای امنیت، 31.79 میلیارد برای حکومت داری و توسعه، 2.93 میلیارد برای کمکهای بشردوستانه و 9.94 میلیارد برای عملیاتهای ملکی میشود. در سال مالی 2015، مجموع کمکهای (یو اس ا آی دی) و وزارت خارجه آمریکا در امور کمکهای بشردوستانه به افغانستان 182.9 میلیون دالر بوده است. در ماه مارچ 2015، وزیر خارجه جان کری اعلام نمود که دولت ایالات متحده آمریکا 800 میلیون دالر را برای حمایت از "مشارکت توسعه جدید" به هدف مبارزه با فساد، ترویج و تطبیق قانون، تقویت حقوق زنان، و حمایت از رشد سکتور خصوصی در افغانستان اختصاص خواهد داد.

پیشنهادات

با در نظر داشت اینکه حکومت افغانستان با چالشهای زیادی در مبارزه با طالبان و سایر گروههای تندرو روبرو است، و اینکه قادر نیست تا از گروهها و اقلیتهای مذهبی و قومی در مقابل حملات دهشت افکنانه حفاظت کند، مقامات (یو اس سی آی آر اف) توصیه و پیشنهاد می کنند که دولت ایالات متحده و آمریکا باید نکات ذیل را در نظر بگیرد:

- یادآوری دولت ایالات متحده و آمریکا مستقیماً به رئیس جمهور افغانستان و رئیس اجراییه افغانستان در مورد اهمیت آزادی مذهب، و تشویق مقامات دولتی افغانستان از اینکه باید بطور واضح حقوق مدنی و فضای مدنی را برای همه مذاهب در جامعه افغانستان ایجاد کنند.

- آوردن فشار بالایی حکومت افغانستان برای اصلاح قانون اساسی تا قوانین کشور با معیار های بین المللی آزادی مذهب، عقیده و آزادی بیان سازگار باشد. این موضوع باید شامل لغو قانون رسانه های سال 2004 شود که نوشته های غیر اسلامی را ممنوع ساخته بودند و همچنان لغو قانون سال 2007 که آیین بهایی را در افغانستان مرتد شناختند و گرویدن به آن آیین را کفرآمیز خواندند.
- دفتر بین سازمانی دولت ایالات متحده و آمریکا که مأمور در مسایل آزادی مذهبی در افغانستان است را تقویت نماید تا اطمینان حاصل گردد که موضوعات مربوط به آزادی مذهب در افغانستان به درستی در استراتژی های امور خارجه و وزارت دفاع ایالات متحده و آمریکا ادغام می گردد.
- شامل سازی و ایجاد یک گروه کاری مسلکی خاص در مورد تحمل پذیری و بردباری مذهبی در گفتگو های استراتژیکی بین ایالات متحده آمریکا و افغانستان و نشست های چهار جانبه (ایالات متحده آمریکا، پاکستان، چین، و افغانستان).
- تشویق نمودن دولت افغانستان که با نهادهای مذهبی رسمی و نیمه رسمی، از ابتکار گفتگوی ادیان حمایت نماید که ابتکار مذکور بتواند هم در گفتگوی درون اسلامی و همچنان در گفتگو های در مورد تعامل با ادیان مختلف، تمرکز داشته باشد و به پیش برود. و اینکه،
- دولت ایالات متحده آمریکا باید اطمینان حاصل نماید که نگرانی های حقوق بشر در پروسه و مصالحه دولت افغانستان با مخالفان مسلح ادغام گردد و این که هر دو جناح با هر نوع توافق صلح باید تعهد نمایند که به حمایت از اعلامیه جهانی حقوق بشر می پردازند نه فقط قانون اساسی افغانستان.